

63. Fra Havneudvalget paa Anholt om en Fiskerihavn dersteds. (Indbragt den 4de Februar 1892 af Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkres, Bønløkke.)

I Andragendet gøres gældende, at alle Kattegatsfiskere længe og haardt have savnet en Havn paa Anholt, fordi Dens centrale Beliggenhed ikke blot midt i Kattegat men ogsaa midt imellem de største og bedste Fiskepladser vilde være det mest formaalstjenlige Sted for Anlægget af en saadan Havn. At den ikke vilde gøre andre lokale mindre Havne, som maatte ønstes, overflødig, antager man ikke, da det synes at være et rimeligt Ønske af vore fattige Fiskere, at de under deres besværlige og alt for ofte livsfarlige Erhverv, kunne have et Tilflugtssted saavel ved den hjemlige Ryst som ude paa Arbejdspladsen, her Fiskepladsen omkring Anholt. Det ophyses, at fra 12te April 1890 til 1ste Maj 1891 udgjorde efter nøjagtig daglig Optælling Ankerliggerne der et Antal af 9,104, og Størrelsen af de Kapitaler, hvorom det her drejer sig, anslaaes til mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Million Kr. Det antages derfor, at der er al Grund for Staren til at anvende $\frac{1}{2}$ Million paa en Centralhavn paa Anholt og 5—6 lokale mindre Havne paa passende Steder langs Kysterne, nærmest som Udgangshavn for de større, mere søgaaende Fartøjer, der fiske under Anholt, og som Udgangs- Tilflugts- og Afsetningshavn for de mindre Fartøjer, der fiske langs Kysterne. Det antages, at en Havn paa Anholt vilde nu have været sær- dig, hvis man havde kunnet blive enig om Stedet for dens Anlæg. Noget mere nemlig, at den bør være paa Dens Nordvestside, ved „Stentlipperne“, andre, at den bør være et Par Tustind Alen sydligere ved „Dræthøj.“ Der anføres nu, hvad der kan tale for Anlægget paa hvert af disse Steder, og man kommer til det Resultat, at Anlægget paa det førstnævnte Sted vil være det heldigste, hvorfor man andrager Folketinget om, at virke heri til, at der snarest muligt anlægges en Havn der, eller, hvis det ikke kan gennemføres, da paa sidstnævnte Sted.

Da Sagen er under Overvejelse ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

64. Fra Pensionister af Militæretaternes Underklasser om Pensionsforhøjelse. (Indbragt den 10de Februar 1892 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkres, Dinesen.)

Andragendet gaar ud paa, at den de vedkommende efter Pensionsloven af 1851 tillagte Pension maa blive forhøjet i Overensstemmelse med Loven af 20de November 1876, saaledes, at de blive stillede lige med deres yngre Kammerater, særlig af Hensyn til, at de ikke kunne komme ind under Alderdomsforsørgelsesloven af 9de April 1891, og deres Pension kun er lille, for enkelte Befalingsmænd endog kun 10 Kr. om Maanedens og 2 Kr. for Enker. Da de alle ere meget gamle og lide af de i Krigen modtagne Saar, da Fødemidlerne nu ere langt dyrere end tidligere, og da deres yngre Kammerater have en højere Pension end de, haabe de, at Rigsdagen vil komme dem i Møde, saa at de ikke paa deres gamle Dage skulle lide Savn.

Udvalget gør ingen Indstilling.

65. Fra forhenværende Karetmager S. Jensen af København om Invalid- understøttelse. (Indbragt den 11te Februar 1892 af Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkres, Friis.)

I forrige Samling forelaa et lignende Andragende, hvorom Udvalget ingen Indstilling gjorde, fordi der ikke forelaa noget Svar fra Finansministeren (se Tillæg B. Sp. 2041—42, hvortil henvises). Nu er imidlertid et saadant fremkommet, hvori udtales, at der ikke kan tillægges Andrageren Forsørgelse som Invalid, hverken efter de almindelige Invalidelove eller efter Lov af 1ste Marts 1889 § 5.

Udvalget gør ingen Indstilling.